

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 40.

Syvende Session.

18de Møde.

Torsdagen den 20de December.

(Forsat.)

Ballentin: Begrundelsen af den Dom om Seminarierne, som jeg tillod mig at antyde, og som den ærede Minister syntes at savne, kan jeg ikke giengive bedre end med de Ord, der staae i Motiverne til det foreliggende Lovforslag, hvor det nemlig hedder: „at det dog maa anerkjendes, at det, for paa en frugtbringende Maade at kunne meddele en selv ikke vidtgaende Underviisning i et Fag, er en nødvendig Betingelse, at vedkommende Lærer er fuldstændig inde i samme, og at Intet er fordærveligere for tilkommende Lærere (her Børn), end at undervises af Mænd, der kun vide halv Bessked“. Dette er min store Anke mod Seminarierne, og hvad jeg, uden at kaste noget Had paa dem, skal nævne, det er, at Seminarierne, som de nu bestaae, ere Anstalter, der modtage unge Menneſter uden almindelig forudgaaende Dannelse, men som de i kort Tid, ved Sammenhyngning af forskjellige Fag, søge at gjøre duelige til at være Lærere. Dette troer jeg er saa fordærveligt, at man ikke kan blive staaende derved, men maa komme til en saadan Omordning, som ogsaa den ærede Minister syntes at antyde, at hele Seminarievæsenet bliver grundforskjelligt. Naar Forandringen skeer i den Udstrækning, saa indrømmer jeg meget gjerne, at det er muligt at naae Maalet, og jeg skal da ikke trættes, om en saadan Underviisnings-

anstalt skal kaldes et Seminarium eller ikke, naar det blot faaer en Organisation, som udgaaer fra et ganske andet pædagogisk Princip end det, der ligger til Grund for de nærværende Anstalter.

Tscherning: Jeg hørte jævnlig den ærede Minister bede mig om at holde fast paa forskjellige Ting, men jeg troer, at Grunden laa deri, at han selv ikke holdt fast ved den Grundtanke, som jeg havde udtalt. Jeg vil derimod bede den ærede Minister at holde fast ved følgende: naar den ærede Minister staaer i Spidsen for Fabricater, hvorfor han vil bevare et Monopol, saa kan det ikke hjælpe ham, at han kommer til os og siger: Jeg har ikke Kræfter nok, I maae give mig flere Penge for at skaffe flere Kræfter tilstede; thi derved giver han aldeles ingen Sikkerhed for, at de Midler, som han forlanger af os, ville blive anvendte til en heldbringende Virksomhed; men han maa ved Siden deraf sige: Jeg skal aabne Afgang for al den Frembringelse af lignende Art, som kommer fra andre Steder. Naar vi nemlig i selve Landet have for Lidet af en Artikel, saa er det ikke nok, at vi monopolisere den, men vi maae ogsaa aabne Veien for, at Artikler udenfra kunne komme ind til os. Hvad jeg forlanger, det er, at, naar det ærede Ministerium vil have flere Midler af os til at fortsætte dets egen Fabrication af Skolelærere, saa skal det tillige paa en positiv og bestemt Maade aabne Agangen for den fremmede Tilvirkning af den samme Vare, og det skal give en positiv Priis for den, naar den kommer, saaledes at den, der forbereder sig for at fyldestgjøre dets Forbringere, naar han har fyldestgjort dem, faaer de samme Goder i